

Govern

Disposicions de caràcter general

Decret

Vist l'article 28 del text refós de la Llei qualificada de la nacionalitat, aprovada per decret legislatiu del 28 març del 2007;

Atès que les persones interessades han acreditat de forma fefaent que han perdut la nacionalitat d'origen en aplicació del que es preveu en l'article 38 i han emès la declaració jurada corresponent,

El Govern

Decreta

Que es reconegui la nacionalitat andorrana amb plenitud de drets polítics a les persones relacionades a la llista següent:

Guillermo Guillermo, Mario, amb efectes des del 13 de gener del 2009

Palau Ibarz, Juan Ramon, amb efectes des del 8 de gener del 2009

Pintado Madrigal, Francisco, amb efectes des del 20 de març del 2006

Quintana Ramirez, Elvira, amb efectes des del 4 de desembre del 2008

Roldan Garcia, Francesc Xavier, amb efectes des del 15 de juliol del 2009

L'adquisició de la nacionalitat andorrana de les persones interessades té efectes a partir de la data en què han perdut la nacionalitat o les nacionalitats que tenien.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 28 d'octubre del 2009

Jaume Bartumeu Cassany
Cap de Govern

Decret

pel qual s'aprova el Reglament que estableix la llista de malalties professionals i el procediment per reconèixer-les

Exposició de motius

La Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social introdueix el concepte de malaltia professional, crea la Comissió Nacional de Malalties Professionals (CNMP), n'estableix la composició i en determina les funcions, entre les quals s'inclou la de proposar la llista de malalties professionals i l'actualització. Els membres de la Comissió Nacional de Malalties Professionals van ser nomenats per decret el 26 de novembre del 2008.

A escala internacional hi ha diverses recomanacions per establir i classificar les malalties professionals; la llista europea és la més emprada als països del nostre entorn i la que la CNMP ha considerat més útil com a referència per establir la llista de malalties professionals al nostre país.

La llista classifica les malalties professionals en sis grups: malalties provocades per agents químics, malalties de la pell causades per substàncies o altres agents, malalties provocades per la inhalació de substàncies o altres agents, malalties infeccioses o parasitàries, malalties provocades per agents físics.

Aquesta llista s'actualitza periòdicament sempre que es demostrï científicament que una malaltia determinada pot tenir l'origen en l'activitat professional.

Les persones que pateixen una malaltia professional tenen dret a rebre prestacions específiques que els atorga la Llei de la seguretat social, per tant, convé regular el procediment per notificar i reconèixer una malaltia professional.

A proposta de la CNMP i de la ministra de Salut, Benestar i Treball, el Govern, en la sessió del 28 d'octubre del 2009, aprova aquest Decret:

Article únic

S'aprova el Reglament pel qual s'estableix la llista de malalties professionals que entra en vigor l'endemà de ser publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Reglament pel qual s'estableix la llista de malalties professionals i el procediment per reconèixer-les

Article 1

Llista de malalties professionals

És malaltia professional tota malaltia inclosa en la llista de malalties professionals de l'annex que es contreu com a conseqüència del treball realitzat com a persona assalariada o per compte propi, que està provocada per l'acció d'elements o substàncies que, per cada malaltia professional, s'estableixen a l'esmentada llista i sempre que la integritat del temps d'exposició es produeixi a Andorra, sense perjudici dels acords internacionals signats per Andorra en matèria de seguretat social.

Article 2

Actualització de la llista de malalties professionals

La llista de malalties professionals s'actualitza periòdicament a proposta de la Comissió Nacional de Malalties Professionals (CNMP).

Article 3

Reconeixement de malaltia professional

1. D'acord amb el que disposa la Llei de la seguretat social, correspon a la Caixa Andorrana de Seguretat Social (CASS) el reconeixement d'una malaltia professional d'una persona assegurada.

2. La CNMP pot col·laborar en aquest reconeixement i emetre dictàmens a demanda de la CASS o altres entitats legítimes.

Article 4

Procediment per al reconeixement de malaltia professional

1. Per sol·licitar el reconeixement de malaltia professional s'ha de formalitzar

la demanda en l'imprès oficial establert a aquest efecte. La sol·licitud conté les dades administratives del sol·licitant, les dades en relació amb l'activitat laboral, l'empresa o les empreses en les quals treballa o ha treballat el sol·licitant, i les dades relatives a la malaltia susceptible de ser declarada malaltia professional.

La sol·licitud s'ha d'acompanyar de la documentació següent:

- a) Certificat mèdic inicial, d'acord amb el model previst per la CASS.
- b) Informe de valoració del lloc de treball que ha provocat o agreujat la malaltia professional elaborat per l'empresa o les empreses en què treballa o ha treballat la persona assegurada.
- c) Declaració d'activitat laboral a l'estranger, si escau.

2. En rebre una sol·licitud de reconeixement de malaltia professional, la CASS comprova que està emplenada correctament i que s'acompanya dels documents necessaris. En cas de manca de qualsevol dada o document pertinent es requerirà l'interessat perquè en el termini de deu (10) dies l'esmeni. Si no ho fa així, es considerarà que desisteix de la demanda de reconeixement de malaltia professional.

3. La CASS valora la sol·licitud presentada d'acord amb el que estableix aquest Reglament. En cas que sigui necessari, la CASS pot sol·licitar que la persona assegurada porti informació complementària del metge i/o de l'empresa.

Article 5

Resolució de la sol·licitud

1. Les sol·licituds de reconeixement de malaltia professional han de ser resoltes en el termini màxim de dos (2) mesos a comptar de la data de la presentació. La competència per resoldre les sol·licituds correspon al director general de la CASS, que pot delegar-la.

2. Si es considera que es tracta d'una malaltia professional, la CASS en dicta la resolució i l'emet al sol·licitant, al Departament de Treball, a la Comissió Nacional de Malalties Professionals i al metge que ha emès el certificat mèdic inicial.

3. La resolució ha d'incloure les dades del sol·licitant, el nom de la malaltia

professional, la consideració de malaltia professional i la durada prevista.

4. En cas que la malaltia professional sigui considerada per a un període determinat de temps, aquest termini pot ser ampliat, a demanda del sol·licitant, si la CASS constata que no se n'ha produït el guariment.

5. En cas que la sol·licitud de malaltia professional sigui rebutjada, l'òrgan competent n'ha de dictar una resolució expressa i motivada i l'ha de notificar a la persona sol·licitant.

6. Contra les resolucions es pot interposar recurs d'acord amb les regles generals del procediment administratiu.

Cosa que es fa pública per coneixement general.

Andorra la Vella, 28 d'octubre del 2009

Jaume Bartumeu Cassany
Cap de Govern

Annex

Llista de malalties professionals

1. Malalties provocades pels agents químics següents:

- 100 Acrilonitril
- 101 Arsènic o els compostos
- 102 Beril·li o els compostos
- 103.01 Òxid de carboni
- 103.02 Oxidlorur de carboni
- 104.01 Àcid cianhídric
- 104.02 Cianurs i compostos
- 104.03 Isocianats
- 105 Cadmi o els compostos
- 106 Crom o els compostos
- 107 Mercuri o els compostos
- 108 Manganès o els compostos
- 109.01 Àcid nítric
- 109.02 Òxids de nitrogen
- 109.03 Amoníac
- 110 Níquel o els compostos
- 111 Fòsfor o els compostos
- 112 Plom o els compostos
- 113.01 Òxids de sofre
- 113.02 Àcid sulfúric
- 113.03 Sulfur de carboni
- 114 Vanadi o els compostos
- 115.01 Clor
- 115.02 Brom
- 115.04 Iode
- 115.05 Fluor o els compostos

116 Hidrocarburs alifàtics o alicíclics que entren en la composició de l'èter de petroli i de la gasolina

117 Derivats halogenats dels hidrocarburs alifàtics o alicíclics

118 Alcohol butílic, metílic i isopropílic

119 Etilenglicol, dietilenglicol 1-4 Butadiol, i els derivats nitrats dels glicols i del glicerol

120 Èter metílic, èter etílic, èter isopropílic, èter vinílic, èter dicloroisopropílic, guaiacol, èter metílic i èter etílic de l'etilenglicol

121 Acetona, bromoacetona, hexafluoroacetona, metiletilcetona, metiln-butilcetona, metilisobutilcetona, alcohol diacetona, òxid de mesitil, 2-metilciclohexanona

122 Èsters organofosfòrics

123 Àcids orgànics

124 Formaldehid

125 Nitroderivats alifàtics

126.01 Benzè o els seus homòlegs (els homòlegs del benzè es defineixen per la fórmula C_nH_{2n-6})

126.02 Naftalè o els seus homòlegs (els homòlegs del naftalè es defineixen per la fórmula C_nH_{2n-12})

126.03 Vinilbenzè i divinilbenzè

127 Derivats halogenats dels hidrocarburs aromàtics

128.01 Fenols o homòlegs, o els derivats halogenats

128.02 Naftols o homòlegs, o els derivats halogenats

128.03 Derivats halogenats dels òxids sotmesos a alquilació

128.04 Derivats halogenats dels sulfurs sotmesos a alquilació

128.05 Benzoquinones

129.01 Amines aromàtiques o hidrazines aromàtiques o els seus derivats halogenats, fenòlics, nitrosats, nitrats, sulfonats

129.02 Amines, alifàtiques i els seus derivats halogenats

130.01 Nitroderivats dels hidrocarburs aromàtics

130.02 Nitroderivats dels fenols o dels seus homòlegs

131 Antimoni i derivats

132. Èsters de l'àcid nítric

133. Àcid sulfhídric

135. Encefalopaties causades per dissolvents orgànics no inclosos en altres epígrafs

136. Polineuropaties causades per dissolvents orgànics no inclosos en altres epígrafs

2. Malalties de la pell causades per substàncies o agents no compresos en altres apartats

201 Afeccions de la pell i càncers cutanis causats per les substàncies següents:

201.01 Sutge

201.02 Quitrà

201.03 Asfalt

201.04 Brea

201.05 Antracè o els seus compostos

201.06 Olis i greixos minerals

201.07 Parafina bruta

201.08 Carbazole o els compostos

201.09 Subproductes de la destil·lació de l'hulla

202 Afeccions cutànies provocades en el medi professional per substàncies al·lèrgiques o irritants científicament reconegudes i no considerades en altres epígrafs

3. Malalties provocades per la inhalació de substàncies i agents no compresos en altres apartats

301 Malalties de l'aparell respiratori i càncers

301.11 Silicosi

301.12 Silicosi associada amb tuberculosi pulmonar

301.21 Asbestosi

301.22 Mesotelioma provocat per la inhalació de pols de l'amiant

301.31 Pneumoconiosis degudes a la pols de silicats

302 Asbestosi complicada per un càncer broncopulmonar

303 Afeccions broncopulmonars degudes a la pols dels metalls sintetitzats

304.01 Alveolitis al·lèrgiques extrínseques

304.02 Afecció pulmonar provocada per la inhalació de pols de cotó, lli, canem, jute, sisal i bagàs

304.03 Trastorns respiratoris de caràcter al·lèrgic provocats per la inhalació de substàncies al·lèrgiques reconegudes com a tals i inherents al tipus de treball

304.04 Trastorns respiratoris provocats per la inhalació de pols de cobalt, estany, bari i grafit

304.05 Siderosi

304.06 Asmes de caràcter al·lèrgic provocades per la inhalació de substàncies

al·lèrgitzants reconegudes com a tals i inherents al tipus de treball

304.07 Rinitis de caràcter al·lèrgic provocades per la inhalació de substàncies al·lèrgitzants reconegudes cada vegada com a tals i inherents al tipus de treball

305.01 Afeccions canceroses de les vies respiratòries superiors provocades per la pols de fusta

306. Afeccions fibròtiques de la pleura, amb restricció respiratòria, provocades per l'amiant

307. Bronquitis obstructiva crònica o emfisema dels miners de l'hulla

308. Càncer de pulmó provocat per la inhalació de pols d'amiant

309. Afeccions broncopulmonars provocades per les pólvores o fums de l'alumini o els seus compostos

310. Afeccions broncopulmonars causades per la pols d'escòries Thomas

4. Malalties infeccioses o parasitàries

401 Malalties infeccioses o parasitàries transmeses a l'home pels animals o els seus residus

402 Tètan

403 Brucel·losi

404 Hepatitis viral

405 Tuberculosi

406 Amebosi

407. Altres malalties infeccioses causades pel treball de les persones que s'ocupen de la prevenció, les cures mèdiques, l'assistència domiciliària i altres activitats similars en què s'ha provat un risc d'infecció

5. Malalties provocades pels agents físics següents:

502.01 Cataracta provocada per la radiació tèrmica

502.02 Afeccions conjuntivals a conseqüència d'exposicions als rajos ultraviolats

503 Hipoacúsia o sordesa provocada pel soroll punyent

504 Malaltia provocada per compressió o descompressió atmosfèrica

505.01 Malalties osteoarticulars de mans i canells produïdes per les vibracions mecàniques

505.02 Malalties angioneuròtiques produïdes per les vibracions mecàniques

506.10 Malalties de les cavitats periarтикуlars degudes a la pressió

506.11. Bursitis prerotuliana i subrotuliana.

506.12. Bursitis olecraniana

506.13. Bursitis de l'espatlla

506.21 Malalties per excés d'esforç de les beines tendinoses

506.22 Malalties per sobreesforç del teixit peritendinós

506.23 Malalties per sobreesforç de les insercions musculars i tendinoses

506.30 Lesions de menisc a conseqüència de treballs perllongats efectuats de genolls o a la gatzoneta

506.40 Paràlisi per compressió d'un nervi

Decret

d'aprovació del Reglament regulador de l'ús dels desfibril·ladors externs automàtics i semiautomàtics per part de personal no sanitari

Exposició de motius

La major part de les morts sobtades no traumàtiques són degudes a cardiopaties isquèmiques que originen arítmies cardíques letals.

Davant una persona que pateix una aturada cardíaca les mesures més efectives són l'aplicació precoç d'una sèrie d'accions com l'activació del sistema d'emergències, la realització de maniobres de reanimació cardiopulmonar bàsica, la desfibril·lació precoç i les cures mèdiques especialitzades.

Els avanços tecnològics han permès desenvolupar una categoria de desfibril·ladors amb un funcionament automàtic o semiautomàtic que els fa idonis per utilitzar-los fora de l'àmbit sanitari, i no necessiten la intervenció de personal especialitzat per fer-los servir. Així, aquest tipus de desfibril·ladors estan especialment dissenyats per ubicar-los en espais concorreguts (grans magatzems, centres esportius, etc.) i per ser utilitzats per persones sense formació sanitària, amb coneixements en reanimació cardiopulmonar i en l'ús d'aquests aparells. Tot això explica la tendència creixent a dotar aquests espais amb aquests tipus d'equipaments.